Af Ellen Strandgaard

I ANLEDNING AF DANSK OVERSÆTTERFORBUNDS 75 ÅRS JUBILÆUM

Synges på melodien til "Den evigglade kobbersmed".

Vor's allerbedste forbund, som har kælenavnet DOF,
har trodset modgang, jordskælv og en række katastrof-
er, men nu kan vi fejre vores mange år på vers,
for vi er vores forbund, og vi er – femoghalvfjerds!
Ryst med strejkekassen, når vi går ned i løn,
for en faglig fond virker bedre end en bøn.
Når dit forlag truer og vil ha' dig i knæ,
Kan du bare med DOF sige næ, næ, næ, nænæ!

Som oversætter må man kæmpe hårdt for løn og liv;
man skulle tro, at nogen tror, det kun er tidsfordriv.
De falske venner står på lur bag tekst og skrivebord
vi kaldtes sprogets flyttemænd, vi husker disse ord!
Der var sprængning, og mangt et venskab gik itu,
som når heste fodres fra samme trange trug.
Men det bedste er, vi har verdens bedste job!
Skønt og magisk det er, hver gang teksten den går op!

En bøf er homonym med bøf, den ene sluges råt,
den anden tygges skal, hvis ikke den skal bli' til spot.
Mod anglicismer og svecismer staves med kontrol,
og kommatering er en sag, som ingen lader kold.
Nabosprog kan drille, det ved vi alt for godt,
kaudervælsk og sanskrit de fordrer polyglot,
hottentottisk, finsk og japansk og lidt katolsk -
ekspertise vi yder fra persisk som fra polsk.

En oversætter roses bør, når hen sin kunst forstår,
og dersom mundret dansk så smukt at forme hen formår.
Når knoer bides, hjerner vrides, før alt er på plads,
så er det oversætteren, der bruger sit kompas.
Nu tillykke, DOF, med de mange gode år!
Gid du leve må og forbedre vores kår,
stå på skuldre, være beredt og superklar!
Vi vil fejre dig her med et rungende hurra!